

Safari-Boots

Peko SAFARI čevlji »GOBI«
Mehko naravno anilinsko usnje,
grobo poudarjeni šivi,
dvojno prešit naraven krep podplat

BOJAN IN BORIS

POSEBNA IZDAJA

ELAN

MAREC 1982

ŠT. 40. 20 DIN

boris strel

ODPRTA NOVA VRATA VELESLALOMA

piše: jože pogačnik

Dvaindvajsetletni Škofjeločan Boris Strel take tekmovalne smučarske sezone še ni doživel. Le kaj vse se mu ni pripetilo. Petnajstega decembra lani je premagal vso svetovno elito na veleslalomu za svetovni pokal v olimpijski Cortini, 3. februarja letos je osvojil bron na svetovnem prvenstvu v veleslalomu v avstrijskem Schladmingu, prvo jugoslovansko kolajno v zgodovini smučanja sploh, 18. februarja pa je na treningu smuka na bodoči olimpijski progi na Bjelašnici nad Sarajevom v trenutku sklenil letošnjo sezono s hujšo poškodbo kolena. V dobrih štirinajstih dneh je tako dobil kolajno okrog vratu in mavčno oblogo na nogo.

Arena smučarskega stadiona ob vznožju Planica v Schladmingu na avstrijskem Stajerskem, ki se je kopala v sila prijetnem soncu, se je že nekako pomirila. Češ še ena tekma je mimo, ničesar pomembnejšega se ne bo več zgodilo. Sedem tekmovalcev v drugem veleslalomu za kolajne na SP je že sklenilo svoje nastope. Na vrhu je bil senzacionalni Amerikan Steve Mahre pred prvim favoritom Švedom Ingemarjem Stenmarkom in Švicarjem Joelom Gaspozom, fantom, ki mu strokovnjaki napovedujejo najbolj svetlo veleslalomsko prihodnost. Tudi Bojan Krizaj je bil že na cilju in se mu ni posrečilo, da bi obdržal vsaj četrto mesto, ki ga je zasedal po prvem nastopu. Vselej sila razpoloženi uradni napovedovalec za gledalce ob progi je nenadoma dvignil glas. Je to mogoče, da je Jugoslovian Boris Strel na polovici druge proge najhitrejši med vsemi? Naslednjih 25 sekund se je vlečlo kot cela večnost. Bo Boris zmogel tudi spodnji del v takem tempu kot zgornji? Ničesar sam pri sebi ni zmogel toliko zbranosti, da bi lahko preručal, kako se utegne spremeniti vrstni red na vrhu. Drhteli smo, kot bi se za novoletne praznike kopali v Ljubljani. Boris pa je drvel proti cilju. In potlej je vendarle minilo tudi tistih neskončnih 25 sekund. Boris je švignil skozi cilj in se brž ozri na veliki semafor, kjer se je ob njegovem imenu zasvetila številka 3. Le kaj naj pomeni trojka? Tretji čas na drugi progi ali... Tudi Boris prvi trenutek ni verjel. Še enkrat se je ozri na semafor, nato pa dvignil roke, s

Jeseni leta 1960 se je Boris Strel takole pripravil, da bo upihnil prvo svečko na torti in takrat seveda še nihče ni razmišljal o tem, da bo dobrih 21 let pozneje odpiral šampanjec ob slavi na svetovnem prvenstvu v smučanju.

smučni vred se je hotel odlepiti od snega in poleteti kdo ve kam. Naše drhtenje se je v trenutku sprevrglo v nekakšno stanje blaženosti. Senzacija ni bila več na polpu, temveč se je že zgodila. Boris Strel, sicer eden vodilnih novovalovskih veleslalomistov na svetu, namreč po prvi vožnji ni imel nobenih pravih možnosti, da bi še segel po kolajni, je bil vendarle tretji z najboljšim časom druge vožnje. Kos mu ni bil niti vsemogočni Stenmark, ki je na drugi progi stavil vse. Nekaj slo prisotnih Jugoslovancev je skorajda ponorelo od navdušenja. Naše zastave so skorajda zatemnile sonce. V tistem trenutku se je prek ograde v ciljni areni pognal možakar z nahrbtnikom na ramah in planil Borisu v objem. Svoj največji trenutek v življenju je dočakal tudi direktor naše reprezentance Tone Vogrinec, ki je toliko žrtvoval za naše alpsko smučanje, človek, ki nikoli ni obupal, ki je verjel, da smo tudi mi smučarski narod, narod ki zmore tudi šampione. Vogrinec ni mogel zadržati solza in ne samo on. Bil pa je edini naš direktor s solznimi očmi ob uspešno opravljenem poslu, kajti drugi nemara točijo solze le, ko jih zaloti reelekcija. Za nas je bilo takrat veleslaloma konec, čeravno se je tekma odvijala naprej. Tudi »mrto hladni« fotoreporterji ob areni smučarskega stadiona so se vnovič zganili. Posnetki s Stevom Mahrom, Stenmarkom in Gaspozom so v trenutku postali povsem nepomembni. Edino vrednost so dobili tisti, na katerih je bil ob Stevu Mahru in Stenmarku še Boris Strel. Spet se je začelo znova, kajti svetovno prvenstvo je tak dogodek, s katerega morajo posnetki zmagovalcev že v naslednjih trenutkih obiti svet. Boris potlej delo ni mogel iz živiga obroča fotoreporterjev in novinarjev. Njegovi Ločani na tribunah so si dajali duška, pomagal jim je tudi napovedovalec, ki se je zavedal priložnosti za resnično enkratno vzdušje, ki ga do takrat Schladming še ni doživel v času prvenstva.

Sele po dobre pol ure se je Boris lahko prebil do svojih vnetih navijačev, tistih pravih ljubiteljev smučanja, ki so verjeli, da se bo nekega dne le zgodilo... Visoko je dvignil Boris zeleno-rumeno zastavo z loškim grbom. Znašel se je na ramah presrečnih navijačev. Slavje pa ni bilo dolgo, kajti najboljše so čakale še druge obveznosti, kot je doping kontrola, pa razgovori z novinarji. Tisti milijoni privržencev smučanja, ki jih ni bilo v Schladmingu, so morali kar največ zvedeti o novem junaku snežnih poljan. Popoldne tistega 3. februarja je tako brž minilo. Blizal se je čas velike slovesnosti. Razdelitev kolajn ob soju žarometov in bakel na smučarskem stadionu. Loški navijači so se medtem že

Evropsko prvenstvo za mladince leta 1977 v Kranjski gori je pomenilo prvi mejnik na Borisovi smučarski poti. Postal je namreč najboljši mladi evropski veleslalomist.

morali odpraviti domov, kajti enodnevni izlet na prizorišče svetovnega prvenstva se je bližal koncu. In res so se Ločani odpeljali, toda po polurni vožnji proti domovini so vendarle pregovorili šoferje avtobusov in vodjo izleta, da so se vrnili na kraj velikega dogodka.

Razglasitev rezultatov v veleslalomu je bila slovesna, vendar le do trenutka, ko je Janez Kocijančič, predsednik Smučarske zveze Slovenije in član predsedstva mednarodne smučarske zveze FIS obesil Borisu Strelu okrog vratu bronasto kolajno. Spet je završalo in zadnelo na tribunah, ki so bile tudi tokrat polne. Tudi domačini in drugi turisti niso hoteli zamuditi priložnosti, da bi še enkrat videli od blizu, kako se znajo uspeha veseliti Jugoslovani. Le kaj bi se zgodilo, če bi tisti večer slišali še jugoslovansko himno! Na to bo pač treba še počakati. Upanje in zaupanje ter vera v delo niso nikoli odveč.

Slavje v jugoslovanskem taboru se je potlej nadaljevalo v manjšem krogu v hotelčku Flecheihof v Rohrmoosu. Ni bilo dolgo, toda prijetno in spontano, s tortami in šampanjcem. In potlej kmalu na zaslužen počitek. Izlekel se je dan, ki ga ne bomo nikoli pozabili.

Svetovno prvenstvo se je odvijalo dalje in zadnji dan je bil spet jugoslovanski, tokrat po zaslugi Bojana Križaja. Še isti dan, ko je padel zastor nad za nas tako uspešnim prvenstvom v Schladmingu, se je naša odprava preselila na tekmo za svetovni pokal, ki je bila čez dva dni v Kirchbergu na Tirolskem. Tudi ta tekma je potrdila, da jugoslovanska reprezentanca v veleslalomu resnično veliko velja. Še naporenejši od veleslaloma v Kirchbergu so se bili sprejemni za naše smučarje na Ljubelju, v Zvirčah in v Skolji Loki.

Niti miraz niti pozna ura nista zadržala Ločane, da ne bi povsem napolnili Mestnega trga in pozdravili svojega junaka. Strel ovče je takrat ponosno dejal: »Menda je Cankar zapisal, da bo narod, ki ne ljubi svojih junakov, propadel. Slovenci so očitno nimamo ničesar bati.«

V redni športni oddaji na avstrijski televiziji so pokazali tudi počasne posnetke Križajeva vožnje v slalomu. »Blizu kolu se ne da,« je komentiral Robert Seeger. Njegov kolega Heinz Prüller pa je med prenosom veleslaloma večkrat ugotovil, da Strel med vrati zamuja. Toda že pri vmesnem času je spremenil mišljenje. »Očitno se z novo tehniko, katere najboljši predstavnik je Jugoslovian Strel, vendarle da zelo hitro smučati,« je povedal Prüller, ki velja za prvega smučarskega strokovnjaka na avstrijski televiziji. »Zai Strela prej nisem videl. Zdelo se mi je, da je počasen,« se je pozneje opravičeval Prüller.

PIONIR

član jugoslovanskega smučarskega sklada

JUGOSLOVANSKI SMUČARSKI SKLAD
YUGOSLAVSKI SKI POOL

Že naslednje jutro je Boris odpotoval novim dogodkom naproti. Zagotovo ni pričakoval, da bo to njegova zadnja smučarska pot v letošnji sezoni. Sam se je odločil, da bo na državnem prvenstvu na Bjelačnici nastopil tudi v smuku. Nič čudnega saj je v tej disciplini leto poprej na prvenstvu na Popovi Šapki osvojil naslov državnega prvaka. In prišel je tisti nesrečni četrtek. Boris je del treninga na Bjelačnici izvrstno izpeljal. Potlej se je približal mestu za skok, ki so ga dan poprej pripravili posebej zato, da bi bil smuk nekoliko zahtevnejši. Boris se je visoko odrinil, više kot kdorkoli in imel pri skoku tudi večjo hitrost od drugih. Tik pred skokom pa je nekoliko izgubil ravnotežje, zračni pritisk mu je še dvignil smuč, in padcu se ni mogel izogniti. Obležal je na snegu, prihitei so reševalci in ga s helikopterjem prepeljali v sarajevsko bolnišnico, od tam pa dan pozneje v Ljubljano, kjer so mu zdravniki operirali poškodovane kolenske vezi ter predpisali šesttedensko mirovanje. Za Borisa je tako letošnje uspešne tekmovalne sezone konec.

O marsičem je Boris lahko premišljeval in premeleval v bolniški postelji, čeravno so si obiskovalci, znani in tudi neznan, večkrat kar podajali kljuko bolniške sobe. Borisove misli so bile uperjene v prihodnost, toda tudi na preteklost ni pozabil. Tisti lanski 15. december mu je večkrat silil v misli. Olimpijska Cortina z veleslalomsko progo na Tofani, smučišču, kjer je dobrih 25 let prej tako prepričljivo Toni Sailer osvojil tri naslove olimpijskega zmagovalca in štirikrat postal svetovni prvak, je bila tistega mrzlega decembrskega dne Borisova. V

Takole sta pred leti vzela medse Bojan Križaj in Boris Strel mladega Roka Petroviča, ki ju je doslej prerasel po telesni višini, ima pa še dovolj časa, da ju bo vsaj dohitel po tekmovalnih uspehih.

Veleslalom Cortina

	I. vožnja				II. vožnja			
	zgoraj	spodaj	skupaj	zgoraj	spodaj	skupaj vmesni	spodaj	skupaj končni
Ph. Mahre	47.70 (1)	30.34 (5)	1:18.04 (1)	51.69 (6)	2:09.73 (5)	31.60 (2)	1:23.29 (5), 2:41.33 (2)	
Strel	47.77 (2)	30.33 (4)	1:18.10 (2)	50.98 (1)	2:09.08 (1)	31.98 (3)	1:22.96 (2), 2:41.06 (1)	
Gaspoz	48.03 (5)	30.16 (1)	1:18.19 (4)	51.26 (3)	2:09.45 (2)	31.98 (3)	1:23.24 (4), 2:41.43 (3)	
Križaj	48.22 (9)	30.38 (6)	1:18.60 (6)	50.99 (2)	2:09.59 (3)	32.13 (6)	1:23.12 (3), 2:41.72 (4)	
Girardelli	47.80 (3)	30.31 (3)	1:18.11 (3)	51.51 (5)	2:09.62 (4)	32.10 (5)	1:23.61 (7), 2:41.72 (4)	
Zurbiggen	48.00 (4)	30.46 (7)	1:18.46 (5)	51.45 (4)	2:09.61 (6)	32.13 (6)	1:23.58 (6), 2:42.04 (6)	
Stenmark	48.73 (18)	30.89 (21)	1:19.62 (17)	51.82 (8)	2:11.44 (9)	31:10 (1)	1:22.92 (1), 2:42.54 (7)	

sezoni 1978-79 si je Boris priboril mesto v prvi kakovostni skupini najboljših veleslalomistov na svetu, toda v sezoni 1980-81 jo je spet izgubil. Njih bilo malo, ki so menili, da so bili to le prebliski v njegovi karieri in zato Boris tudi ni sodil v ožji krog kandidatov za najvišja mesta na drugem veleslalomu v letošnji sezoni v Cortini. Take so bile napovedi na papirju, toda kaj vse je že bilo na papirjih. Borisu se je samozavest dvignila do največje možne mere že nekaj dni pred tem, ko je v imenitnem slugo dobil menarodni veleslalom v La Villi. Ujel je tisto svojo pravo vožnjo, ki je sicer zelo tvegana, toda tveganeje je vendarle sestavni del prave tekmovalne usmerjenosti. Napovedi pred tekmo v Cortini, da bo veleslalom minil v znamenju Jugoslovancev, niso bile izrečena kar tja v en dan. Strela je bilo treba videti na veleslalomu v La Villi in od tod tudi tolikšen optimizem.

Boris je v Cortini nastopil s startno številko 18. Pogoji za tekmo na zahtevnem smučišču in težko pdstavljeni progji so bili tudi zanj dobri. Že na prvi progji ga je od Phila Mahra ločilo le 6 stotink sekunde. Dogodki so se torej razvijali tako, da optimizem ni plahnel, temveč le rasel. Boris sam ni prav nič razmišljal o tem, da je pred njim veliki mojster Phil Mahre, ki običajno ne izpusti iz rok niti najmanjše priložnosti za zmago. Silovito se je Strel pognal drugič na proggo. Danes ali nikoli! Že do vmesnega časa je imel Phila Mahra »v žepu«. V slogu velikega mojstra je tudi nadaljeval vožnjo in na cilju je silovitega Američana prehitel v skupnem seštevku za 27 stotink sekunde.

Veleslalomski progja v Cortini je bila precej odmaknjena od središča mesta, stisnjena pod močno Tofano in zato tudi neposrednih prič velikega uspeha našega smučarja ni bilo veliko. Bilo pa je na milijone tistih, ki so ta dogodek lahko spremljali prek televizijskih zaslonov. Malo nas je bilo srečnežev, ki smo mu takoj lahko segli v roko. Boris je postal takrat 83. zmagovalec tekem za svetovni pokal v šestnajstletni zgodovini tega tekmovanja. Odmev njegovega uspeha je bil velik. Mahrovih in Stenmarkovih zmag so bili ljubitelji alpskega smučanja že vajeni, vselej hočejo nove šampione. V Cortini so dobili simpatičnega Jugoslovana, ki po težavah v sezoni poprej ni obupal. Dobili smo šampiona, ki je že sicer zelo dognani veleslalomski tehniki vnesel novost. Takega načina vožnje doslej še ni zmogel nihče. Boris mu jo bil kos, čeravno jo je dan poprej precej neprijetno skupil po glavi, ko ga je v slalomu udarila pregibna plastična palica vratice. Petnajstega decembra leta

Boris Strel ob smučanju seveda tudi ne pozablja na dopolnilne športe. Tako mu je sila pri srcu ja-dranje na deski, kjer je pravi mojster.

 jugoslovanski
 smučarski sklad

Radenska

pokrovitelj jugoslovanske alpske smučarske reprezentance

44

1981 je bil Boris Strel v olimpijski Cortini nepremagljiv, čeravno je startal s številko izven prve kakovostne skupine. Kaj takega pa se do sedaj ni primerilo že devet let.

«Nobenih posebnih skrivnosti ni bilo. Saj smo za letošnjo sezono trdo trenirali. To je tudi vse. Po uspešnem nastopu v La Villi sem vedel, da uspeh ne more izostati. Vedel sem, da res zmorem več kot, denimo, na prvi tekmi v Aprici, kjer s poškodovanimi smučmi res nisem mogel napraviti več. Nemara je takrat kdo dejal, to je pa spet ena izmed Strelovih. Enkrat čevlji, drugič smuč! Pa ste videli, da sem vendarle vselej imel prav. Človek ne sme nikoli obupati. Seveda si enkrat bolj, drugič manj samozavesten. Moja samozavest v Cortini je bila na višku. Dobil sem jo po La Villi in še dan pred tekmo sem zaradi udarca po glavi v slalomu počival. Sedaj natanko vem, da moram biti spočit. Ko se je prva cortinska vožnja iztekla tako kot sem želel, sem si potlej v odmoru med prvo in drugo vožnjo nenehno dopovedoval, da bom zmagal. To je slišati lahko tudi neskomno, toda na kaj drugega naj bi mislil. Moral sem sam sebe prepričati, da zmorem še več kot sem zmogel doslej. Drugi sem že bil, sedaj je treba še više. Nervoza pred drugo vožnjo se me je lotevala le toliko kot je treba, toliko, da sem bil »raz... jezen«. Se vam zdi, da bi bilo dobro, če bi bil zadovoljen že z drugim mestom? Moj načrt je bil vendarle tak, da se moram vrniti v prvo kakovostno skupino veleslalomistov. No, če sem pa malo presenečen zaradi zmage, je to zategadelj, ker se mi zdi, da druge vožnje le nisem opravil najbolje. Vmes me je enkrat zaneslo. Toda ko sem prsmučal na cilj, sem vendarle vedel, da se je nekaj zgodilo. Slišal sem pitje. Za menoj je bil potlej na startu Phil Mahre in ko so se ustavile ure za njegov vmesni čas, mi je bilo vse skupaj že bolj jasno.»

Strel vo veslalom je bil resnično veliko doživetje. To ni bila zmaga zaradi srečnih okoliščin ali česa podobnega, temveč triumf sodobne slalomске vožnje. Tak veleslalomski zavoj kot ga goji Boris, ima očitno še lepo prihodnost. Tvegan je, toda večja zanesljivost ob tveganju, ob »hoji po žici«, je ena izmed velikih rezerv v alpskem smučanju.

Seveda smo dobili tudi jugoslovanski pročevalci s tekme v Cortini dodatno nalogo. Čeravno so številni kolegi iz tujine Strela že poznali, so vendarle hoteli zvedeti kar največ novic o njem. V prvi vrsti je veljalo to za italijanske novinarje. Gianni Bianco iz Giorna nam je pripovedoval, da se spo-

Nogomet je sila priljubljeno razvedrilo naših smučarjev. Lotijo se ga ob vsakem letnem času, še najraje pozimi, včasih pa se v nogometu pomerijo tudi zares, toda v prijateljski tekmi.

45

salon
pohištva

novoles
NOVO MESTO

VAM NUDI IZ SVOJEGA PROGRAMA:

- STILNO POHIŠTVO »MARSEILLE«
- MODERNO POHIŠTVO »KRKA«
- KOPALNIŠKI PROGRAM »KOLPASAN«
- Programe drugih proizvajalcev za opremo stanovanjskih prostorov, kuhinj, belo tehniko in notranjo dekoracijo

Novoles — Novo mesto,
Komandanta Staneta 38, tel. (068) 25-091

Nekajkrat se je Boris Strel pizkusil v smuku tudi na mednarodni sceni. Decembra leta 1980 je nastopil tudi v Val d'Isere in za zmagovalcem Ullijem Spiessom zaostal le dobrih pet sekund ter osvojil 56. mesto.

minja, kako zelo je bil na Borisa Strela navezan Leonardo David, Borisov vrstnik, ki je doživel tako tragedijo po tistem nesrečnem padcu na predolimpijskem smuku v Lake Placidu. David se je namreč skorajda po vsaki tekmi živo zanimal za Borisov dosežek. Očitno jima je bil jezik tolikšna ovira, da nista postala večja prijatelja.

Po veleslalomu v Cortini sta do svetovnega prvenstva v Schladmingu ostala še dva nastopa, na katerih Boris ni bil med najboljšimi. Tako v Morzinu kot v Adelbodnu je ostal praznih rok. Še največ si je lahko obetal v Adelbodnu, ko je bil na drugi progi pri vmesnem času med najhitrejšimi, toda očitno je ubral prehitro tempo.

Potlej si je na treningu v Adelbodnu pri padcu tudi laže poškodoval hrbtno mišico in v wengenskem slalomu niti ni nastopil. Misli so mu že uhajale v Schladming na prizorišče svetovnega prvenstva.

Boris Strel se spominja svojih prvih smučarskih korakov pri štirih ali petih letih okrog stanovanjskega bloka na Novem svetu v Škofji Loki, kamor se je Strelova družina preselila iz Žirov, ko je bil mali Boris star tri leta.

»Ne spominjam se, da bi bil pretirano navdušen nad smučanjem. Na smučke sem stopal le zato, ker so to počeli tudi drugi moji vrstniki. Ko sem postal solar, so me v drugem ali tretjem razredu vklju-

Komentator »Tuttosporta« Onorato Ceme je zapisal: »Strel je vsekakor presenečenje, toda, saj ga vsi poznamo. Ob Stenmarku je velesolist prihodnosti.

maratonik
za aktivno
življenje

čili tudi v šolski smučarski tečaj, ki ga je vodil oče mojega poznejšega trenerja Jara Kalana, med vodniki pa je bil tudi Jaro. Smučal sem že toliko, da so me uvrstili v boljšo skupino, ker sem že znal zaviti vsaj na eno stran. Tega me je nemara naučil starejši brat, oče in mama pa nista smučala. V isti hiši kot mi je stanoval tudi Mitja Valič, ki je bil leto dni mlajši od mene, toda njegov oče je bil navdušen smučar in zato nas je Mitja precej prekašal v smučarskem znanju. Prav Mitja me je nekako 'vlekel' za seboj. Ob koncu tistega prvega tečaja smo imeli seveda tudi tekmo, vendar se ne spominjam več, ali sem se sploh uvrstil ali ne. Nemara sem se, ta-krat otroci nismo odstopali na tekmah.»

V zimi 1968-69 so v Škofji Loki, kjer smučarska tradicija ni bila prav velika, ustanovili tudi alpsko smučarsko šolo, predvsem po vzoru Tržičanov in vanjo povabili tudi Borisa Strela, čeravno takrat ni prav nič izstopal. Več kot 40 fantov in deklic je bilo zraven, v sezoni pozneje tudi Jože Kuralt in sedanjí slovenski rekorder v teku na 800 metrov Veljko Jan. Izmed takratnih članov alpske šole sta med aktivnimi tekmovalci dandanes ostala le še Boris Strel in Jože Kuralt.

»Večinoma smo smučali za Ločkim gradom, šolo pa sta med drugimi vodila tudi Simon Krelj in Aci Novinc, sam pa se, bolj kot vrstnikov, spomnim takrat že boljših loških smučarjev, kot so bili Miloš Mlejnik, ki je sedaj imeniten glasbeni umetnik, pa Silvo Logonder, Ivo Mihovlovič, brata Hafnerja in še kdo. Potlej so prišle na vrsto tudi prve tekme, v prvi vrsti šolske. Prvíc smo odšli na tekme izven Loke v Guncleje pri Ljubljani. Smučiče se mi je zdelo tako strmo, da se mi je kar megličlo pred očmi.

In kako sem sklenil prvo tekmo izven doma? Grdo sem padel in zlomil smučí. Nisem mogel zadržati solza. Toda ko sem videl, da me tolažijo fantje, ki so bili mlajši od mene, sem sklenil, da nikoli več zaradi smučanja ne bom potočil solze. Da bi me kdo izmed mlajših tolažil, to vendar ne gre. Bil sem uža-

adidas

La Gazzetta Sportiva

Med italijanskimi časniki sta o Jugoslovanih največ pisala milanski »LA GAZZETTA SPORTIVA« in torinski »TUTTOSPORT«. Gianni Merlo (Gazetta) je takole ocenil nastop Križaja in Strela: »Tisti, ki so dvomili o sposobnosti Križaja in Strela, so se lahko prepričali, da sta smučarja svetovnega vrha. Križaj, ki je med najpopularnejšimi smučarji v Italiji (v Milanu se nekaj klubov z njegovim imenom), je s srebrno kolajno v slalomu tisto, kar mu je za las spodletelo v Lake Placidu. Strel je smučal tako kot v Cortini d'Ampezzo, kjer je navdušil z briljantno tehniko prihodnosti. V Schladingenu je potrdil visoko raven.«

ljen. No, oče mi je potlej kupil nove smučí in moja začetna smučarska pot se je le nadaljevala. Postali smo pravi člani kluba.»

V zborniku takratnega smučarskega kluba Transsturiš iz Škofje Loke, ki so ga izdali ob koncu zime leta 1970, je med drugim tudi zapisano, da je bil na republiškem prvenstvu za mlajše pionirje na Zelenici prvi Mariborčan Igor Popenko, Boris Strel pa dvanajsti. Tudi v veleslalomu je zmagal Popenko, Boris pa je bil šele 68. Nemara je enkrat ali dvakrat padel, ker je sicer v tistem času med mlajšimi pionirji običajno zasedal višja mesta. Pozneje se v tisti zimi med vsemi najboljšimi slovenskimi mlajšimi pionirji, nikoli ni uvrstil slabše kot na dvanajsto mesto, na klubski ravni pa je dvakrat tudi zmagal in bil ob koncu sezone tudi najboljši mlajši pionir v klubu, podobno kot Jože Kuralt med starejšimi pionirji.

»Začeli smo že trenirati in tudi sam sem počasi vse bolj napredoval, čeravno, denimo, Mitja Valiča še nisem prehitelav. Pozneje so v Loki začeli tudi smučarjio obravnavati precej bolj resno in klub se je okrepil. Mladih smučarjev nas je bilo vse več, več je bilo tudi učiteljev, vaditeljev in trenerjev smučanja. Moj trener je postal Jaro Kalan, na katerega sem se močno navezal, povrhu pa sem se vključil v družčino, v kateri je bil ob Valiču še Matjaz Pretnar in še kdo in postali smo nerazdružljivi prijatelji, ki nam niti slučajno ni bilo težko hoditi na treninge.»

Ob tisoči obletnici Loke so tamkajšnji smučarski delavci pripravili leta 1973 mednarodno tekmovalnjo za pionirje in pionirje, ki je bilo pravo malo evropsko prvenstvo, podobno kot vsa leta v Monte Bondone in Italiji. Boris se tega tekmovalnja še kako

Vsi Borisovi smuki pa se žal niso uspešno končali. Tako je pri treningu na bodoči olimpijski progi na Bjelašnici tako nerodno padel, da je letošnje sezone zanj konec in tačas je priklenjen na bolniško posteljo.

PIONIR

član jugoslovanskega smučarskega sklada

JUGOSLOVANSKI SMUČARSKI SKLAD
YUGOSLAVSKI SKI POOL

Droga
PREHRAMBENA INDUSTRIJA A.S.O.L.O. PORTOROŽ

V vročini in mrazu
pozivljajoč napitek
kuhar Tine nam svetuje:
DROGIN ČAJ — družinski zavitek!

50

Živo spominja, vendar ne zato, ker bi bil na njem uspešen, temveč zaradi smole, ki ga je doletela dober mesec pred tem.

Takile so tisti mojstrski veleslalomski zavoji Borisa Strele, s katerimi si je 15. decembra lani prismočal svojo prvo zmago na tekmah za svetovni pokal

«Leta 1972 na Silvestrovo sem si na Starem vrhu, ki je bilo potlej, ko so tamkaj postavili sedežnico in vlečnico, naše glavno pribežališče, zlomil nogo. Toliko sem že veljal med mladimi, da bi bil zanesljivo med našimi reprezentanti, toda z mavcem na nogi sem bil le gledalec. Tako sem praktično izgubil vso to zimo. Šele ob koncu sezone sem nastopil na nekaterih tekmah in seveda tudi na nekaterih pred poškodbo. Takrat sem tudi zmagal v Albachu v Avstriji, vendar se te zmage nisem posebej veselil. Niti sam ne vem, zakaj.»

Jaro Kalan se je po odsluženju vojaškega roka spet vrnil v klub in postal poklicni trener. Skrbel je za mladince in člane.

«Naslednje leto so me prvič povabili na priprave reprezentance. Bile so na Ravnah na Koroškem, bilo pa nas je kot listja in trave. Takrat je z reprezentanco že delal Tone Vogrinec in spominjam se tudi, da je že bil govor o nekakšnem 'poolu'. Zapolnil sem si zato, ker dolgo nisem vedel, kaj naj to pomeni. Vendarle pa takrat kot mladinci nismo prav veliko tekmovali. Dobil pa sem vendarle prilžnost za nastop na Marmoladi v Italiji in to ob Gašperšiču, Gazvodi, Bedraču in še nekaterih, naš vodja pa je bil takrat Filip Gartner kot trener mariborskega Branika. Prehitel sem že tudi Mitja Valiča, ki je bil menda vmes poškodovan. Takrat sem se prvič zavedal, da bi morda tudi jaz lahko postal kar dober tekmovalec. Še prej sem nastopil na prvem državnem prvenstvu za pionirje in bil drugi v veleslalomu in tretji v slalomu, zmagoval pa je, če se prav spominjam, Mariborčan Zavrč. Med mladimi so bili takrat v ospredju Križaj, Zibler, Lukanc iz Tržiča, pa Mariborčani.»

51

adidas

Boris Strel pa je kljub temu postal stalni član državne mladinske reprezentance. Leta 1975 je že nastopil na mladinskem evropskem prvenstvu v Mayerhofnu v Avstriji, kjer se je eden izmed naših smučarjev prvič povzpel na zmagovalno stopnico. Bojan Kržič je zmagal v slalomu, Tone Vogrinec je od veselja skočil v smučarski opremi v vodnjak. Tako je bil objubil pred tekmo in potlej držal besedo. Skakanje v nekaj ali prek nečesa mu je očitno pravi konjiček, kajti sedem let pozneje je tudi skočil in to prek ograde v Schladmingu, da je lahko prvi čestital Borisu Strelu za bronasto kolajno.

»Nobenega posebnega uspeha nisem postal začetnik v Mayerhofnu. Zdi se mi, da takrat nisem bil posebej obetaven, toda za sezono 1976-77 sem se poleti skupaj z ostalimi, že pripravil v Argentini. Takrat je bil moj trening precej kratek, kajti spet sem si zlomil nogo in predčasno sem odpotoval domov. Na srečo je bilo to poleti, tako da sem do jeseni že okrevaj. Zimo poprej sem bil spet na evropskem mladinskem prvenstvu, tokrat že brez Kržiča. Prvenstvo je bilo v Gaellivaru na Švedskem, bil pa sem šesti v veleslalomu in deseti v slalomu. Več smo si od evropskega prvenstva obetali leto pozneje, ko je bilo v Kranjski gori.«

Boris se očitno ni prav natanko zavedal napredka in je ob kronološkem naštevanju kar pozabil, da je že leta 1976 in potlej še leta 1977 osvojil naslov članskega državnega prvaka v veleslalomu, čeprav je bil še mladinec. Takrat je bilo že na diani, da se je naš mladi rod pod vodstvom Toneta Vogrinca že trdno postavil na nogo in začel »vedriti in oblačiti« tudi na mednarodni sceni. Medtem ko je leta 1977 Bojan Kržič že nabiral točke v svetovnem pokalu, pa je Boris imenitno opravil nalogo na mladinskem evropskem prvenstvu v Kranjski gori. Veleslalom so pripravili na dveh različnih progah.

Prva je tekla z »S« po kolovozu in prek Brsine v ciji. Bila je zelo dolga in je imela kar 71 vratec. Boris je startal prvi in nihče več mu v prvem nastopu ni bil kos. Še več, pribori si je kar 1,79 sekunde naskoka pred Švicarjem Lüthyem, Avstrijcom Ortnerjem in Gruberjem. Na drugi progi, ki je bila krajša, ker so jo speljali prek takrat novega FIS slalomčiča, je Boris s taktično že zrelo vžrjo z lahkoto ubranil naskok s prvega nastopa, posebej še, ker je Lüthy odstopil.

Dosegel je tretji najboljši čas za Italijanom Davidom in Ortnerjem, toda zanesljivo je postal naš drugi evropski prvak. To je bil nov dokaz, da naše alpsko smučanje resnično napreduje v velikih korakih.

adidas

L'EQUIPE

Vodilni francoski športni časopis »L'EQUIPE«, ki je bil vrsto let pokrovitelj svetovnega pokala, je ob silajni vožnji Borisa Strela objavil članek posebnega poročevalca Sergeja Langa z naslovom »Potem je prišel Strel...«

»Ko je Joel Gaspoz že proslavljal bronasto kolajno in dajal intervjuje novinarjem, je po strmini pribrel Jugoslovčan Boris Strel, smučar, od katerega lahko največ pričakujemo čez dve leti — na domačih tleh v Sarajevu,« je zapisal Sergej Lang. Njegov kolega Michael Ciare pa je Kržiča jevo »srebo« komentiral takole: »Smučarski učitelj iz Trilža, tako bi lahko imenovali Kržiča, je vnovič dokazal, da je briljanten tehnik. Drugo mesto za razjarjenim Stenmarkom zanj ni uspeh, temveč krona vsega, kar je delal dolga leta.«

»Tudi na evropskem prvenstvu v Kranjski gori je bil z menoj na startu Jaro Kalan, ker je bilo bo reprezentanci več trenerjev. Ko sem si že na prvi progi prismočal lepo prednost, je bilo le treba na drugi smučati bolj »z glavo«. Vedel sem, da me bodo tekmeči na krajši progi težje lovili. To je bila seveda moja prva velika preizkušnja in takrat sem že ugotovil, da me trema pred startom tudi na tako pomembni tekmi ne »razjeda«. Bil sem povsem miren in ta lastnost je vendarle veliko vredna. Srečo sem imel tudi v tem, da sem tako v klubu kot pozneje v A reprezentanci imel odlične trenerje. Z Jaro Kalanom sem res odlično sodeloval. Veliko ve o smučanju in odlično zna delati s tekmovalci. Zagotovo je eden naših najboljših trenerjev. Še danes, ko praktično v klubu skorajda ne treniram — največkrat sem zraven le na suhih treningih — ga večkrat povprašam za kakšen svet. Več جلو pač več ve. Vodstvo naše reprezentance je zadelo v polno tudi, ko je za trenerja A reprezentance izbralo Filipa Gartnerja, ki je vnesel obilo delovnega vzdušja. Svoje bogate izkušnje in znanje zna tudi izredno uspešno prenašati na tekmovalce. Občasnemu spremljevalcu se včasih zazdi, da Gartner nerad govori o smučanju. Morda je to res, toda zelo rad o smučanju pripoveduje nam tekmovalcem, ki tako resnično lahko čutimo njegovo znanje. Od tod tudi toliko zaupanja.«

Z naslovom evropskega mladinskega prvaka se je Strel tako priključil krogu bodočih smučarskih asov. Izkušnje so namreč kazale in še kažejo, da skorajda ni takih mladincev, ki bi na evropskih prvenstvih zmagovali zgolj slučajno, temveč je to že znak kakovosti, ki bo še rasla. Boris sicer v naslednji sezoni ni bistveno napredoval, toda to je bilo tudi razumljivo, ker na taki kakovostni ravni potlej napredek ni več meteorski.

Na svoje prve točke v svetovnem pokalu je moral počakati celo sezono in osvojil jih je 4. februarja leta 1979 v Jasni v CSSR. Veleslalom v Jasni je sploh pomenil do takrat največji uspeh naših med svetovno elito. Bojan Kržič je namreč prvič osvojil drugo mesto, Boris pa sploh prvič točke kot drugi naš tekmovalček tega rodu. Z naskokom 4,06 sekunde, ki je še danes rekordni naskok na tekah svetovnega pokala, je zmagal Ingemar Stenmark. Bojan pa je premagal nosilca olimpijske kolajne v veleslalomu Heinja Hemmija, Ortnerja, Lüthya in Davida, ki so se še uvrstili med njim in Borisom. Takrat je Boris dejal, da kaj takega ni mogel pričakovati, ker je bila sezona poprej zanj zelo skopka. Posebej je takrat Strel zablestel na drugi

Pod mogočno Tofano je v izteku olimpijske proge v Cortini Boris Strel dvignil smuč v znak prvega zmagovalstva nad svetovno elito.

Decembra lani se je v olimpijski Cortini prvič po tekmi v veleslalomu primerno, da je bil eden izmed naših tekmovalcev na najvišji stopnici. Borisa Strela sta na slovesni razglasitvi rezultatov spremrijala Phil Mahre (desno) in Joël Gaspoz (levo).

progi, ko je dosegel šest najboljši čas, na tekmi pa je imel startno številko 23, kar je pomenilo, da se je že bližal skupini najboljših veleslalomistov na svetu.

Pot je takrat svetovno smučarsko karavano vodila iz Jasnje na evropski sever, zatem v ZDA in na koncu še na Japonsko, kjer je bil v Furanu tudi finalne svetovnega pokala. Prav na zadnjem veleslalomu v tej sezoni, v Furanu, je Boris znova zablestel. Dosegel je odlično četrto mesto.

«Ne vem zakaj, toda veleslalom v Furanu se mi je trdno vsedel v glavo. Nikoli ga ne bom pozabil. Vseh podrobnosti se sicer ne spominjam, vem pa, da je bila progla zelo zahtevna. Četrtega mesta sem bil tako vesel, da še sedaj ne morem povedati, kako.»

S četrtem mestom je Boris začel tudi prihodno sezono. Osmi december 1979 v Val d'Isèru je še sedaj datum največjega moštvenega uspeha naših alpskih smučarjev. Bojan Križaj je bil tudi za Stenmarkom, Boris Strel četrta za Ennom, Jože Kuralt pa peti, skupaj s Švicarjem Lüthym. Takrat bi se med prvo petnajsterico zanesljivo uvrstili tudi Jure Franko, če ga ne bi doletela tista nevéščnost, ko je na startu pozabil zapeti sponke na čevljih in bil kljub temu imeniten, sestnajsti. Svetovni smučarski svet je takrat onemel. Le kdo bi si mislil, da se bodo Jugoslovani tako trdno vsidrali v svetovni veleslalomski vrh. Večer poprej nam je sloviti Jean Claude Killy v razgovoru dejal, da sicer ve, da jugoslovanski smučarji tudi nastopajo na tekmah svetovnega pokala, toda da ne pozna nikogar, da še ni slišal za

V poročilu o delu z moško smučarsko reprezentanco v sezoni 1976—77 je takratni trener naših najboljših smučarjev Tone Vogrinc o Borisu Strelu zapisal: «Boris Strel je tudi letos nadaljeval svojo pot navzgor, ki jo je nakazal že lani. Izboljšal je svoje točke tako v slalomu kot tudi v veleslalomu. Zlasti v veleslalomu je dosegel svoje najboljše rezultate, med katerimi prednjači naslov mladinskega evropskega prvaka. V tej disciplini je na več tekmah dosegel v eni izmed voženj take rezultate, ki jih nihče ne bi pričakoval in ob takem napredu se mu obeta vstop med elito najboljših smučarjev sveta.»

Dve leti pozneje je trener reprezentance Filip Gartner takole ocenil Borisa Strela: «Boris je veder, vesel, sproščen in preprost, odličan tekmovalec in samozavesten borec, ki je v veleslalomu že pokazal take odlike, da si je priboril prvo kakovostno skupino. S svo-

nikogar. Ze naslednji dan pa si je lahko zapomnil kar tri jugoslovanske smučarje, saj je pol dneva v valdiserški dolini odmevalo: prvi Stenmark, drugi Križaj, tretji Enn, četrta Strel, peta Kuralt in Lüthy in tako naprej. Boris je takrat na obeh proгах dosegel četrta čas, pred njim pa so bili po prvi vožnji Enn, Križaj in Stenmark, ki so potlej zamenjali mesta.

Po novoletnih praznikih je bil pred olimpijskimi igrami v Lake Placidu na vrsti le še veleslalom v Adelbodnu, kjer je bil Strel deveti, dobre tri sekunde za Stenmarkom.

Po ne najboljših dosežkih na svetovnem prvenstvu leta 1978 v Garmisch-Partenkirchnu v ZRN so si naši le obetali precej več na olimpijski igrah v Lake Placidu. Nanje so se izvrstno pripravili. Tik pred igrami so bili še na treningu v Stowu v sosednji državi Vermont. Olimpijski veleslalom je bil takrat razdeljen na dva dneva. Prvo vožnjo je najbolje opravil Andreas Wenzel, Stenmark je bil tretji, naši pa so se razvrstili od sedmega do devetega mesta: Križaj, Strel in Franko. Kaj bo torej prinesel naslednji dan? Resnično je bil razburjiv. Ingemar Stenmark je opravil z vsemi, Bojan Križaj je za vsega dve stotinki ali 32 centimetrov ostal na četrtem mestu, Boris Strel je obdržal osmo mesto, Franko pa se je preselil na dvajseto. V naši olimpijski zgodovini je bila odprta nova stran, kajti Križajeva in Strelova uvrstitev sta pomenili doslej najboljša naša olimpijska dosežka.

Vsi se še dobro niso otresli olimpijske mrzlice, ko se je sezona tekem za svetovni pokal nadaljevala v ZDA. V Waterville Valleyju je bil spet na sporedu veleslalom, ki je bil prva velika priložnost za «užaljene» z olimpijskega veleslalom. Katastrofalno slab dan je imel Ingemar Stenmark, ki ni zmogel niti to, da bi se uvrstil med prvo petnajsterico. Serijo novejših veleslalomskih zmag je prekinil Hans Enn, ki je zmagal pred Wenzlomi in Haisnesom, Boris Strel je bil spet četrta.

«Do takrat še nikoli nisem bil tako blizu tretjega mesta,» se sedaj spominja te tekme Boris. »Za 23 stotink sekunde me je prehitel Norvežan Jarle Haisnes. Sicer si nisem nikoli zastavljali visokih ciljev, ki bi jih lahko dosegel le v sanjah. Vselej sem cilje postavljav le za nekaj dni ali od tekme do tekme. Ne morem se sicer hvaliti, da sem do tistega Waterville Valleyja dosegel že ne vem koliko četrth mest, toda dve sta povsem zadostovalna, da sem se začel ozirati po tretjem. Ker se mi pač to ni posrečilo, seveda nisem obupal. To se mi je pripetilo le enkrat, še kot fantiču, da sem razmišljal o svojem smučarskem koncu.»

Jim vedenjem je obilo prispeval pri reševanju manjših prepirov, ki so včasih prisotni na daljših turnejah.»

Mnenja o Borisu Strelu smo med uglednimi nekdanjimi smučarskimi mojstri zbrali po Borisovem uspehu na SP v Schladmingu. Takole so povedali:

Bernhard Russi, svetovni olimpijski prvak v smuku: «Boris Strel je veleslalomist prihodnosti. Videl sem njegovo vožnjo na drugi veleslalomski prog. Za tako tehniko vožnje je seveda treba biti kar najbolje pripravljen. Zasluzil je kolajno, ne samo bronasto, saj prinaša nekaj novega v smučarski šport.»

Karl Schranz, eden najboljših smučarjev vseh časov: «Tako imenitnega nastopa Jugoslovancev v veleslalomu nisem pričakoval. Strel je imeniten. Če se mu posrečita dve taki vožnji, mu nihče ne more biti kos.»

Erwin Stricker, nekdanji odlični italijanski tekmovalec: «Strel je na drugi prog. pokazal vrhunsko znanje. Le kakšno bo vzdružje na olimpijski igrah v Sarajevu, če boate imeli take tekmovalce kot tokrat v Schladmingu.»

Izmed sedanjih asov pa je veliki Ingemar Stenmark Borisu med prvimi stisnil roko in samo kratko dejal: «To je bilo super!»

Do konca olimpijske sezone se je Boris Strel uvrstil še na enajsto mesto v kanadski Mount St. Anne, potlej pa ga na dveh veleslalomih ni bilo med prvo petnajsterico. Zablestel je spet na zadnji tekmi sezone v Saalbachu, kjer se je Bojan Kržaj obupno boril za tretje mesto v skupnem seštevku svetovnega pokala s Philom Mahrom in na koncu zaostal za eno točko. Boris Strel je bil na tisti spomladanski tekmi v Saalbachu šesti za Stenmarkom, Gaspozom, Ennom, Lüscherjem in Lüthyem, toda mesto pred Kržajem, medtem ko smo imeli takrat še Kuralta na petnajstem mestu. V skupnem seštevku v svetovnem pokalu je bil Strel 25. s 43. točkami, samo v veleslalomu pa kar osmi s 50 točkami. Pred njim so se razvrstili takole: Stenmark 125, Enn 87, Lüthy 82, Wenzel 71, Gaspoz 68, Kržaj 56 in Hal-snes 51.

Na diani je bilo torej imenitno izhodišče za prihodnje, to je lansko sezono 1980/81. Navijači so že meli roke, češ, tole bo pa nekaj imenitnega. Na voljo bo kar enajst veleslalomov.

V poletju pred sezono so bili naši tekmovalci mesec dni spet od doma, tokrat na Novi Zelandiji in v Avstraliji. Tamkaj so tudi obilo tekmovali; skora-rajda več kot trenirali, ker so s tekami pocenili bi-vanje. Borisu je šlo tamkaj odlično od rok, nizal je zmago za zmago. Jugoslovanski smučarji so prek noči postali junaki avstralskih in novozelandskih smučič in ljubljenci tamkajšnjih ljubiteljev smuča-nja.

Končno se je nova sezona začela tudi v Evropi. Val d'Isere se ni ponovil, preprosto zato ne, ker

Trener škojeloških smučarjev Jaro Kalan je trdno »zasidran« v spominih Borisa Strela. Njuno sodelovanje se je začelo pred skoraj petnajstimi leti, traja še danes in se bo prav gotovo nadaljevalo tudi v prihodnje.

OPREMLJATE STANOVANJE?

Kadarkoli opremljate svoj dom, pa naj bo to kuhinja, dnevna soba ali spalnica, pomnite, da BREST proizvaja sodobno kakovostno pohištvo raznih programov za vse prostore.

Njihove izdelke boste našli v vsaki večji prodajalni pohištva. Še posebej hitro in prijazno boste postreženi v njihovih prodajalnah:

**SALON POHIŠTVA BREST
V CERKNICI, TELEFON: 791-529**

**PRODAJALNA BREST MARIBOR,
KNEZA KOČLJA 6, TELEFON:
21-495**

**IN V ZAGREBU NA VELESEJMU —
PAVILJON 12**

Saloni dostavljajo pohištvo brezplačno ne glede na oddaljenost kraja, odobra-vajo potrošniška posojila in za nakupe v devizah dajejo popust.

brest cerknica

tam kaj zaradi slabega vremena ni bilo tekme. Za veselaštomiste je bil pravi začetek torej v Maddoni di Campiglio v Italiji. Boris pa je pred sezono zamenjal čevlje. Poskusil je namreč z italijanskim Cronosom namesto s San Marcom. Navidez je to za smučarskega laika formalna zadeva, toda v Streven primeru temu še zdaleč ni bilo tako.

Prvi veselaštom v Madoni di Campiglio se je za Borisa resnično odvijal skorajda katastrofalno. Nastopil je seveda v prvi kakovostni skupini, pogoje za tekmo je imel imenitne in navidez je s progno opravil v najboljšem redu. Tak je bil naš prvi vtis, tako je bil prepričan tudi Boris sam, toda merilne naprave so pokazale povsem nekaj drugega. S startno številko 7 je Boris s po njegovem občutku brezhibno vožnjo dosegel šele 63. čas. To je najhujši udarec, ki si ga tekmovalce takega kova sploh lahko predstavlja. Imeti občutek, da je šlo vse imenitno, toda s tolikšnim zaostankom. Boris ni vedel, kaj bi. Ni mogel skriti razočaranja. So tega res krivi novi čevlji ali gre za kaj drugega? Moje tri iz Cronosa so bili skoraj vsak trenutek pri njem, Pogovori in izmenjave izkušenj so se vlekli tudi v noč. Predstavnikom Cronosa le ni bilo vseeno, da imajo takega asa, ki sedaj le nemočno lahko dviguje roke. Po novem letu sta bila takoj na vrsti še dva veselaštom v Ebnat Kapplu v Svici in Morzinu v Franciji. Na prvem je čast naših veselaštomistov rešil Jože Kuralt, ki je še za rep ujel eno točko v svetovnem pokalu, v Morzinu pa je bil Bojan Kržaj tik pod vrhom za Stenmarkom in Gaspozom, Borisa pa »nikjer«. Petindvajsetega januarja 1981 je Bojan Kržaj spet zablestel v »svojem« Wengnu in slavil že drugi zapored tako, da so bile vsaj za trenutek pozabljene Borisove težave, dan pozneje pa je bil na vrsti jubilejni, 25. smučarski dan v Adelbodnu, nedaleč od Wengna.

Tisti ponedeljek ni bil prav nič prijeten, čeravno so v Adelbodnu pripravili veliko slavnje zaradi jubileja pač. Pred tekmo so skozi zadnjih nekaj vrstec tekmovalne proge spustili vse dotlejdanje zmagovalce, razen seveda tistih, ki so bili še aktivni in so na start čakali zgoraj. Bodo le-ti spodbudili tudi našega Borisa Strela, ki se mu je ugled veselaštomista svetovnega formata v kratkem času nevarno zabaljal? »Preveč sem imel opraviti sam s seboj, da bi lahko gledal nekdanje ase,« je pozneje pripovedoval Boris. »Takrat sem se namreč zavedal, da sem sam sebi nakopal na glavo preveč odgovornosti, da bi bil lahko povsem miren. Sezona se je zame začela katastrofalno. Nastop v Maddoni di

adidas

Sportstark für nur 1,50 DM

SPORT
Kurier

Nr. 12 / 6. Wk. C 8. 2. 1982

»Če je Stenmark
čarški kralj, potem je Kržaj
smučar za »učbenike«. Kržaj
in Strel sta dve leti pred
olimpijskimi igrami dokaza-
la, da so Jugoslovani
nadarjeni smučarji in da
bodo trd oreh za vse,« je
zapisal zahodnonemški
»SPORT KURIER«.

Campiglio je bil zame kot bi me nekdo s kladivom po glavi. Hujšega kot to, kar se je pripetilo meni, se tekmovalcu ne more zgoditi. »Že pred nastopom v Adelbodnu se je Boris »naskrivaj« spet preselil k San Marcu, vendar zaradi obveznosti do smučarskega sklada »javno« pravzaprav ni smel tekmovali z njihovimi čevlji. Zato je moral prelepti ali drugače zakriti vidne oznake tovarne, pri Cronosu so se pa hočeš ali nehočeš morali sprijazniti, da Strel pri njih ni »plesal niti eno samo poletje«. Sedaj je bilo na Borisu, da bo dokazal ali so bili slabim dosežkom res krivi samo čevlji. In to je bila tista velika odgovornost, ki je ležala na Borisu.

In potlej se je začelo zares. Veterani so pobrali šila in kopita in se preselili na tribuno za častne goste, na vrsto pa so prišli tisti »la pravi« asi. Prva vožnja je minila tako kot smo si lahko le želeli. Se bo morda ponovil Val d'Isere 1979? Boris Strel je namreč dosegel drug najboljši čas, Jože Kuralt je bil na polovici prve proge daleč najhitrejši in ga je hujša napaka v spodnjem delu spravila na osmo mesto tik pred Bojana Kržaja. Nam Jugoslovonom je bilo v prvi vrsti žal, da tekme iz Adelbodna ni neposredno prenašala tudi televizija, da bi lahko ljudje tudi pri nas doma lahko uživali.

Na drugi progi se zadeva sicer ni odvijala v takem slogu naprej, vendar je bil to spet kljub temu eden velikih dnevo našega smučanja. Borisu Strelu se je posrečilo obdržati drugo mesto, četrtno pa je dohitel Avstrijec Christian Orliansky, oba pa sta za stotinko sekunde prehitela domačina Luthya, medtem ko je Stenmark po stari navadi kraljeval sam, daleč spredaj. Boris je v trenutku dobil odgovor na svoje trdve. Še več, prvič na svoji smučarski poti je doživel, da je na slovesni razglasitvi rezultatov stal ob strani svetovnega kralju in taka slika je 25. januarja 1981 tudi obšla svet. Tudi v adelbodenskih smučarskih letopisih je od takrat zapisano ime enega izmed Jugoslovancev. Morda bi tisti dan lahko zapisali še koga, toda Bojan Kržaj je imel obilo smole. Kazalo mu je, da se bo prebil tik pod vrh, toda v četrtih vrstah pred ciljem je padel, natanko tam kot leto poprej. Razumljivo je bilo, da se je v sveti jezi zaklinjal, da nikoli več ne bo prišel v Adelbodnu, Boris pa bi najraje ostal kar tam in tekmoval tudi dvakrat na dan. »Vedel sem, da se mi bo enkrat le »odprlo«. Sam sebi sem dopovedoval da ne gre obupati in tako vodilo se mi je krepko obrestovalo. Koliko pa bi sploh še ostalo tekmovalcev, če bi vsak po porazu

Za Borisa Strela je letošnje tekmovalne sezone, žal konec, toda prišle bodo nove, upamo, da vsaj tako uspešne, kot je bila letošnja, seveda pa z drugačnim koncem.

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

* PLANIKA

adidas

odnehal. Tekmoval bi morda le še Stenmark,« je takrat pripovedoval Strel.

In karavana je šla dalje, kajti sezona je bila še dolga. Na vseh naslednjih tekmah je bil med prvo petnajsterico. V Schladmingu (namesto Val d'Isère) je bil Boris deseti na preostalih šestih veleslalomih pa se je uvrstil takole: v Vossu na Norveškem je bil petnajsti, v švedskem Areju štirinajsti, v ameriškem Aspnu trinajsti, v japonskem Furūnu deveti, podobno kot tudi na prvi tekmi za svetovni pokal v Borovcu v Bolgariji in na koncu še enajsti na finalu sezone v Laaxu v Švici, kamor so preselili krjaskogorski finale.

»Tisti Adelboden je bil res nekaj posebnega. Če sem povsem odkrit, še danes natanko ne vem, kako se je se skupaj zavrtilo,« se sedaj spominja drugega mesta Boris Strel. »Zdelo se mi je kot da »visim v zraku« in se z nogami ne morem dotakniti tal. Spominjam se tudi, da sem pred tekmo nekaj bolehal in niti nisem preveč treniral. Naj bo že kakor koli, bil sem drugi, in to ostane zapisano, vse ostale okoliščine pa gredo v pozabo.«

Ob koncu sezone je Boris v svetovnem pokalu osvojil 21. mesto, skupaj s švicarjem Fournierjem, samo v seštevju veleslalomov pa je bil dvanajsti s 45 točkami, vendar prva kakovostna skupina se mu je izmuznila. Na startu letošnje sezone v Aprici ni imel sreče, da bi že v prvem poskusu takoj prišel spet med elito, ker je »zadel ob vsak kamen, ki je bil na prog«, kot je po tekmi sam dejal. Pa so se nekateri muzali, čes, no ja, saj ni tako slab izgovor. Toda za Aprico je v svetovnem pokalu prišla Cortina, za njo pa še Schladming in žal tudi Bjelašnica...

Posnetek s slovesne razglasitve na Svetovnem prvenstvu v Schladmingu pove vse: Ingemar Stenmark je povesil pogled, ker je pač prišel po zlato in v veleslalomu dobil le srebro, Steve Mahre se je nasmehnil do ušes, Boris Strel pa je ta slovesni trenutek preživel nadvse dostojanstveno.

Pri Streljih v stanovanjskem bloku na Novem svetu 6 v Skofji Loki že vrsto let zim ne preživljajo povsem mirno. Vsi so vselej z mislimi ob njihovem Borisu, vsi se potlej veselijo z njim ali tudi trpijo z njim. V zadnjih letih to že ni več povsem nič nenavadnega, kajti navadili so se in nemara bi jim bilo brez tega že kar dolgočasno. Takole nekako se Borisova oče in mama spominjata njegove športne pot:

«Nihče od naju ni nikoli smučal in Boris se je lotil tega kar tako, ker se pač otroci radi drsajo po snegu,» je pripovedoval oče.

«Spominjam se, da je bil Boris še tam okrog šestega sedmega leta sila navezan na naju. Nekoč sem mu celo dejal, da bom moral nemara še k vokalom z njim, ko pa ne gre nikamor sam. No, pozneje, ko se je vključil v smučarski klub, je kaj hitro postal neprimerno bolj samostojen. Ni več hotel, da bi ga vsaj kdo pospremil, denimo do avtobusa, če bi so odhajali na tekme ali treninge. Kaj šele, da bi šli z njim na tekme. Misim, da se je take samostojnosti navadil v družbi. Še preden se je sploh priključil organizirani vadbi, smo bili neke nedelje vendarle z njim na smučanju v bližini Loke. Naenkrat je snel smuči in kar stekel po hribu navzdol, češ da gre tako hitreje kot s smučmi.»

«Nikoli si nisem mislila, da bo postal Boris tako zagret za smučanje,» je pristavila mama. «Zdelo se mi je, da bo enkrat vse skupaj pustil, ker je bil večno nezadovoljen. Mislim, da je bil tar 14 let, ko se je neke nedelje zveče vrnil s tekem v Avstriji. Med prtljajo je imel tudi pokal, pa tega sploh ni povedal. Nikoli mu ni šlo za kakšne nagrade, vselej so mu rojile po glavi nekakšne točke in nič drugega. Potlej je bilo že kmalu na diani, da se je »zastružil« s smučarjem. Ničesar več ga ni moglo zadržati. Mislim, da je bilo leta 1976 ali pa še leto poprej, ko se je poleti hudo urezal v prst tako, da je moral k zdravniku. Šele pozno ponoči smo se vrnil domov, toda naslednji dan jo je že ob 4. uri, mahnil na Kredarico, kjer so bile menda tekma ali trening. Rekel je, da mora, ker sicer bo Vogrinc hud. Potlej, ko so se vrnil s Kredarice, je odšel tudi z reprezentanti s kolešom na morje in prav nič ga ni motil mavec na roki.»

«Presrečen sem, da je Boris tudi sedaj tak kot je bil,» pravi oče. «Prav nič ni dvignil glave. Še jaz sem se navzel njegove skromnosti.»

Celo tako je bilo, da niti ni dovolil, da bi ga, denimo, slikal ali posnel na film. Za razliko ob večine

Največji zahodronemški športni tednik »KICKER« pa je po koncu svetovnega prvenstva v Schladmingu napisal, da so jugoslovanski smučarji dosegli več kot je kdorkoli pričakoval. »Za Križaja je bilo jasno, da je resen kandidat za kolajno v alpskomu. To je tudi dokazal. Presenetili pa je Boris Strel, drugi mož »jugoslovanske ekipe,« ki je v slogu največjih mojstrov prismačeval bron. Njegova druga vožnja po strmini Pizansla je bila smučarska poezija.»

maratonik
za aktivno življenje

drugih otrok ga niti ni zanimalo, kaj piše o njem v časopisih. No, to se je zadnja leta le spremenilo. Sedaj mu jaz izrezujem vse članke o njem iz domačih časopisov, mama pa skrbi za startne številke, da se kalera ne izgubi.»

«Na dom je očitno zelo navezan. Vselej, kadar je od doma, nas pokliče po telefonu, tudi z Aljasko nas je že klical. Najbrže je to zelo pomembno, saj tak fant mora imeti oporo doma. Ko pa pride domov, je pa običajno malo doma. Tak najbrž ni le naš, temveč večina,» meni mama. Prijatelj je imel dovolj. Pretnarjev Matjaž mu je, mislim, najbližji že od otroških nog. Ko pa kdaj pa kdaj takole zvečer sedemo skupaj, včasih le tudi pove kakšno doživetje s potovanj, vendar največkrat pravi, saj veste vse, saj ste vse prebrali v časopisih.»

Tako oče kot mama sta še posebej zadovoljna, da so razmere v naši reprezentanci tako dobre, da so odnosi tako zdravi. «Prav je, da fantje niso le »orodje«, temveč pravi ustvarjalni člani reprezentance. S Filipom Gartnerjem so vsi tako silno zadovoljni. Cenijo njegovo doslednost, delavnost in seveda tudi strokovno znanje,» pravi oče. «Že ko je, mislim da leta 1975 šel Boris prvič z reprezentanco na tuje, se je potlej vrnil domov poln lepih vtisov. Od takratnih tekmovalcev, ki so bili že dalj časa zraven, se je najbolj zapomnil Gašperšiča, ki mu je vselej stal ob strani. V tistih časih je bil enkrat Gašperšič tudi pri nas doma in spomnim se, da je dejal: »Fant naj kar smuča, mu vsaj druge oslarije ne bodo rojile po glavi. Pa še kako pravi je imel. Sedaj mislim, da smuka Boris ne bo več vožnje. Rekel mu seveda ne bom nič, mislim, da se bo sam tako odločil.»

Skorajda ne mine daljši razgovor z Borisom Strelom, da ne bi omenil v takšni ali drugačni zvezi trenerja loških alpskih smučarjev Jara Kalana. Nihče izmed naših reprezentantov ne kaže take navezanosti na svojega klubskega trenerja kot prav Boris. In kaj meni o tem Jaro Kalan?

«Ko sem začel delati z Borisom, je že sodil v tisti »boljši popreček« med najmlajšimi, toda ni bil še najboljši. Očiten pa je bil njegov nenehen napredek. Na državnem prvenstvu za pionirje v Skofji Loki je bil že med najboljšimi in potlej se je njegova smučarska pot še bolj strmo vzpenjala. S 16 leti je bil že v reprezentanci. Vselej ga je odlikovala velika prizadevnost, velika volja, ki je mejila skorajda na trmo. Tudi poškodbe ga niso iztirile, mo niso

Z Borisom so vselej zadovoljni tudi fotoreporterji, kajti njegova vožnja je atraktivna in ponuja obilo priložnosti za imenitne posnetke.

beti
beti
beti

METLIKA
BELOKRANJSKA
TRIKOTAŽNA
INDUSTRIJA

vzele volje. In če ima neki tekmovalec ob razkošni nadarjenosti še te lastnosti, potem mora postati šampion. V zadnjih letih so reprezentančne zahteve take, da ga v klubu vidimo bolj poredko, toda kadar utegne, se vselej oglasi. Večkrat se tudi kaj pogovoriva o smučanju; taka izmenjava izkušenj je sila koristna. Mislim, da sem mu dal tisto, kar sem znal in zmožel. S tem sem tudi opravil vlogo klubskega trenerja, kajti delo v reprezentanci mora biti lenadgradnja klubskega dela. Seveda pa s tem sožitje še ni sklenjeno. Klubski trener še vedno lahko pomaga z besedo, nasvetom. Globoko zaupam reprezentančnemu trenerju in mislim, da je prav tako zaupanje pri nas tudi prispevalo k sedanjim uspehom. V drugih smučarskih sportih pri nas imamo žal prav obratne primere. Precej ljudi me je v zadnjem času spraševalo zakaj je moral Boris nastopiti v smuku na državnem prvenstvu. Vsakomur povem, da se je tako pač odločil povsem sam. Ni šlo za nikakršen pritisk zaradi, recimo klubskih interesov. Upam lahko le, da se bo tako sodelovanje nadaljevalo tudi v prihodnje in potem si lahko obe-tamo še več Križajev, Strelov, Kuraltov Frankov.»

Ni ga Ločana, ki ne bi bil ponosen na svojega smučarskega junaka, še posebej pa čeprav večina njih natihem, pa so ponosni nanj tisti loški smučarski delavci, ki so tako ali drugače neposredno prispevali pri smučaskem razvoju Borisa Strela. Simon Krelj je bil vodja tiste skupine v alpski šoli, katere član je bil tudi Boris.

«Alpsko smučarsko šolo v Škofji Loki smo pripravili po vzorcu tržiške. Spominjam se, da smo celo povabili v Loko sedaj že pokojnega Zdravka Križaja, ki nam je povedal marsikaj koristnega za delo v šoli. Nekaj časa smo delali povsem po tržiškem vzorcu, tudi značke za uspešnost v šoli so bile njihova ideja. Takrat sem bil vaditelj in Boris je bil v moji skupini. Prav v ničemer se ni ločil od drugih pri smučanju. Ostalo mi je v spominu, da se je nekaj časa vztrajno smučal -po zgornji nogi- in zato je tudi večkrat padel. Prav užaljen je bil in potlej me je nekoč njegov oče povprašal na cesti, kaj je neki narobe z njegovim sinom. Seveda je tudi to brž minilo. V skupini je bil takrat najbolj obetaven Mitja Valič. Boris pa je bil sila vztrajen in zagnan. Morda bi na Borisovem mestu kdo drug že odnehal, toda Boris je vztrajal. Smučali smo takrat v glavnem le na pobočjih v bližnji loški okolici. Za Gradom smo imeli prenosno vlečnico, naše ambicije pa tkrat niti slučajno niso bile tekmovalne. Otroke smo učili smučanja, da bodo pač obvaldali to športno zvrst,

maratonik
za aktivno
življenje

toča potlej so se apetiti le povečali, posebej, ko so stekle prve žičnice na Starem vrhu. Do takrat smo velikokrat smučali »na peš« in ob tem so se otroci hitreje učili tehničnih skrivnosti smučanja. Po sezoni, dveh je v klubu začel delati že Jaro Kalan in tudi prevzel skrb nad najmlajšimi smučarji in tako se je začelo tudi sila uspešno sodelovanje med njim in Borisom,« se spominja prvih Borisovih smučarskih let Simon Krelj.

Takole nekako je tekla smučarska pot našega asa iz Skofje Loke, ki zagotovo na smučeh še ni »rekel zadnje«. Ni bil prav malokrat poškovdan, toda vselej je zmozel moči, da se je vrnil, kot da se ni nič zgodilo. Upamo, da bo tako tudi tokrat in da bo njegova zagnanost, vztrajnost in nepopustljivost vnovič zmogala, da bo zaupanje vase pri njem vnovič prevladalo, kot je že tokrat doslej na tekmovalnih progah, ko mu je bilo prav malo mar, kdo je njegov tekmeč, čeprav ga je spoštoval pa naj je šlo za neznanega tekmovalca ali za Ingemarja Stenmarka. Vsakomur je v vsakem trenutku treba pokazati svoje znanje in ga poskušati premagati v viteškem boju, pri tem pa ne izgubiti svojega dostojanstva in skromnosti. Boris je tak vselej bil in nobenega razloga ni, da tak tudi ne ostal.

Nič manj naporen kot veleslalom v Schladmingu, je bil potlej tudi sprejem na osrednjem loškem trgu. Boris ni prišel na loški trg peš, ampak so ga prinesli na ramah. Skofja Loka nemara v svoji tisočletni zgodovini še ni doživela takega slavlja.

MOŠKI VELESALOM — SCHLADMING 82

PRVI TEK

Rezultati po 42 vrstah

1. S. Mahre	53,86
2. Gaspoz	-0,09
3. Wenzel	-0,30
4. Stenmark	-0,33
5. Noeckler	-0,63
6. Križaj	-0,77
7. Fournier	-0,98
8. Carletti	-1,10
9. Strel	-1,30
10. Jakobsson	-1,39

DRUGI TEK

Rezultati po 37 vrstah

1. Strel	50,17
2. Stenmark	-0,02
3. Noeckler	-0,73
4. Križaj	-0,82
5. Enn, Fournier	-0,86
7. Navillod	-0,91
8. Carletti	-0,93
9. Halsnes	-0,94
10. Gaspoz	-1,02
11. S. Mahre	-1,07

Rezultati med 42. in 63. vrstic

1. S. Mahre	27,46
2. Enn	-0,13
3. Gaspoz	-0,14
4. Strolz	-0,19
5. Wenzel	-0,20
6. Strel	-0,42
7. Navillod	-0,34
8. Križaj	-0,49
9. Jakobsson	-0,55
10. Ortainski	-0,63
11. Stenmark	-1,04

Rezultati med 37. in 57. vrstic

1. Enn	25,97
2. Noeckler	-0,19
3. Fournier	-0,21
4. Julien	-0,25
5. S. Mahre	-0,27
6. Strel	-0,34
7. Halsnes	-0,40
8. Stenmark	-0,46
9. Križaj	-0,47
10. Jakobsson	-0,49

Tekmovalc	Država	1. tek	2. tek	skupno	smuč	čevlji	okovje
1. S. Mahre	ZDA	1.21,32	1.17,48	2.38,80	K2	Lange	Marker
2. Stenmark	Švedska	1.22,69	1.16,62	2.39,31	Elan	Caber	Marker
3. Strel	Jugoslavija	1.22,94	1.16,48	2.39,42	Elan	San Marco	Tyrolia
4. Gaspoz	Švica	1.21,55	1.17,94	2.39,49	Rossignol	Nordica	Salomon
5. Noeckler	Italija	1.22,84	1.17,06	2.39,80	Dynastar	Dolomite	Look
6. Enn	Avstrija	1.22,98	1.17,00	2.29,98	Atomic	Dachstein	Marker
7. Križaj	Jugoslavija	1.22,58	1.17,43	2.40,01	Elan	San Marco	Marker
8. Fournier	Švica	1.22,98	1.17,21	2.40,19	Atomic	Nordica	Marker
9. Navillod	Francija	1.23,10	1.17,67	2.40,77	Rossignol	Kastle	Salomon
10. Strolz	Avstrija	1.22,94	1.18,34	2.41,28	Kastle	Kofläch	Tyrolia

gorenje

generalni pokrovitelj
jugoslovanske alpske
smučarske reprezentance

Utok je opremljal jugoslovansko smučarsko reprezentanco za nastop na Svetovnem prvenstvu v Schladmingu.

utok, tovarna usnja kamnik

JUGOSLOVANSKI SMUČARSKI SKLAD
JUGOSLAVSKI SNIG POLJE

član
jugoslovanskega
smučarskega
sklada